

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

SIRA SAYISI: 164

Isparta Milletvekili Recep Özel'in; Devlet
İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teş-
kilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair
Kanun Teklifi ile Adalet Komisyonu Raporu
(2/343)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 2/343 Esas Numaralı Teklifin	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Gerekçesi	4
• Adalet Komisyonu Raporu	5
• Muhalefet Şerhleri	9
• Teklif Metni	18
• Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	18

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

10.02.2012

Recep Özel

Isparta

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/343)	
ESAS	Adalet Komisyonu
TALİ	

GEREKÇE

Teklif ile, Milli İstihbarat Teşkilatı mensuplarının veya özel bir görevi ifa etmek üzere Başbakan tarafından görevlendirilen kişilerin; görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlar sebebiyle haklarında yapılacak soruşturmalar ile bunların Ceza Muhakemesi Kanununun 250 nci maddesinin birinci fıkrasına göre kurulan ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren suçları işledikleri iddiasıyla haklarında yapılacak soruşturmaların Başbakanın iznine bağlanması öngörülmektedir.

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

15/2/2012

Esas No: 2/343

Karar No: 6

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Isparta Milletvekili Recep Özel’in; Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/343)”, Başkanlığınızca 10/2/2012 tarihinde Komisyonumuza havale edilmiştir. Teklif, Adalet Komisyonu Başkanvekili Kastamonu Milletvekili Hakkı KÖYLÜ’nün başkanlığında Hükümeti temsilen Başbakan Yardımcısı Bekir BOZDAĞ’ın ve Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Yargıtay Başkanlığı, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı temsilcilerinin katılımıyla Komisyonumuzun 14/2/2012 tarihli 7’nci toplantısında görüşülmüştür. Toplantı iki oturum halinde toplam sekiz buçuk saatlik bir müzakere yoğunluğu ile tamamlanmıştır. Genel Kurul çalışmalarında Komisyonu temsil edebilmek amacıyla İçtüzüğün 45’inci maddesi uyarınca Konya Milletvekili Harun TÜFEKÇİ özel sözcü olarak seçilmiştir. Komisyon görüşmelerinin tamamı tutanağa bağlanmıştır.

Teklif ile Milli İstihbarat Teşkilatı mensupları ve Başbakan tarafından özel bir görevi ifa etmek amacıyla görevlendirilenlerin; görevlerini yerine getirirken veya görevin niteliğinden kaynaklanan ya da görevin ifası sebebiyle haklarında yapılacak soruşturmalar ile 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 250’nci maddesinin birinci fıkrasına göre kurulan ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren suçları işledikleri iddiasıyla haklarında yapılacak soruşturmalar, Başbakanın iznine tabi kılınmaktadır.

Teklif üzerinde yapılan görüşmelerde aşağıdaki görüşler ifade edilmiştir.

Öncelikle komisyon toplantıya çağrılırken İçtüzüğün 26’ncı maddesindeki hükme aykırı çağrı usulü izlenmiştir. Şöyle ki, İçtüzüğün 26’ncı maddesinin birinci fıkrasında komisyonların kendi başkanlarıncı toplantıya çağrılacağı ve son fıkrasında da istisnai olarak komisyon üyelerinin üçte biri tarafından teklif edilecek gündem üzerine yine başkanlarıncı toplantıya çağrılabilceğinin hükme bağlandığı ancak 10/2/2012 tarihli Komisyon gündemi yazısında görüleceği üzere, komisyon toplantı çağrısının Komisyon Başkanvekili Kastamonu Milletvekili Hakkı KÖYLÜ tarafından yapıldığı görülmektedir. Bu usül İçtüzüğün 26’ncı maddesine aykırıdır.

Teklif, gündemde yer alan bazı soruşturmalara ilişkin olarak düzenleme içermektedir ve bu nedenle Anayasaya aykırıdır. Şöyle ki, Anayasanın 138’inci maddesinin birinci fıkrasında mahkemelerin bağımsız olduğu hükme bağlandıktan sonra, ikinci fıkrasında da hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremeyeceği; genelge gönderemeyeceği; tavsiye ve telinde bulunamayacağı hükme bağlanmıştır. Anılan maddenin üçüncü fıkrası uyarınca da görülmekte olan bir dava hakkında Yasama Meclisinde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz. Teklifin içerdiği düzenleme dikkatle tetkik edildiğinde, yapılması amaçlanan değişiklik yargıya açık müdahale niteliği taşıdığı gözlerden kaçmamaktadır.

Milli İstihbarat Teşkilatı mensupları ile Başbakan tarafından özel bir görevi ifa etmek amacıyla görevlendirilenlerin; görevlerini yerine getirirken veya görevin niteliğinden kaynaklanan ya da görevin ifası sebebiyle haklarında yapılacak soruşturmalar ile 5271 sayılı Kanunun 250’nci maddesinin birinci fıkrasına göre kurulan ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren suçları işledikleri iddiasıyla haklarında yapılacak soruşturmaların Başbakanın iznine tabi kılınması, yeni bir dokunulmazlık alanının oluşturulmaya çalışıldığını göstermektedir. Bir diğer ifadeyle soruşturulamaz ve kovuşturulamaz bir alan ve zümreye vücut verilmektedir. Bu bağlamda Teklifin, Anayasanın “Kanun önünde eşitlik” başlıklı 10’uncu maddesi çerçevesinde değerlendirildiğinde Anayasaya aykırı olduğu görülecektir. Zira anılan maddenin üçüncü fıkrasında hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz hükmü karşısında, soruşturulamaz ve kovuşturulamaz bir alan ve zümreye vücut verilmesi bu ilkeye aykırıdır.

Kaldı ki, kanunların genel, soyut, kişilik dışı düzenlemeler içermesi gerekirken, yine yukarıda belirtildiği üzere gündemde yer alan bazı soruşturmalara ilişkin düzenleme içeren Teklifin bu nedenden ötürü de reddi gerekir.

Gündemde yer alan bazı soruşturmalara ilişkin olarak düzenleme içeren ve dolayısıyla Anayasanın 138’inci maddesine ve soruşturulamaz ve kovuşturulamaz bir alan ve zümreye vücut verilmesi nedeniyle de Anayasanın 10’uncu maddesine açık aykırılık teşkil eden Teklif, İçtüzüğün 38’inci maddesi uyarınca tetkik edilmeli ve müzakerelere geçilmeden reddedilmelidir.

Teklifle öngörülen düzenlemeler sorunlara günlük cevap arayışı çabasından öte bir anlam ifade etmektedir. Dolayısıyla sorunlara kalıcı çözüm ancak bazı suçlara ilişkin muhakeme usullerini belirleyen 5271 sayılı Kanunun 250 ila 252’nci maddelerinin yürürlükten kaldırılmasıyla bulunabilir. Bu bağlamda Adalet Bakanlığının teklifi üzerine Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yargı çevresi birden çok ili kapsayacak şekilde belirlenecek illerde görevlendirilecek ağır ceza mahkemelerinin kaldırılması, sorunlara kalıcı çözüm arayışında önemli bir merhale olarak karşımıza çıkmaktadır.

Her ne kadar komisyon görüşmelerinin başlangıcında komisyon toplantı çağrısının komisyon başkanvekili tarafından yapılmasının İçtüzüğün 26’ncı maddesine aykırılık teşkil ettiği belirtilmişse de komisyon başkanının bulunmadığı durumda komisyon başkanının yerine toplantılara başkanlık etme yetkisine haiz olan başkanvekilinin (İçtüzük m. 27) komisyonu toplantıya çağırma yetkisinin olduğunda şüphe bulunmamaktadır. İçtüzüğün 27’nci maddesinde başkan bulunmadığı zaman başkanvekili, o da yoksa sözcünün komisyona başkanlık edeceği (İçtüzük m. 27/1, c.2) hükmü göz önünde bulundurulduğunda, başkanlık etme yetkisinin komisyon toplantılarına başkanlık etme, komisyonu toplantıya çağırma ve İçtüzüğün komisyon başkanlarına tanıdığı tüm yetkileri kapsadığına şüphe yoktur. Kaldı ki, vekilin asılın hak ve yetkilerine haiz olduğu ve asılın yokluğunda vekilin asıl tarafından yapılabilen her işlemi yapabileceği de toplantı çağrı usulünde İçtüzüğe aykırılık olmadığını göstermektedir.

Teklifin gündemde yer alan bazı soruşturmalara ilişkin olarak düzenleme içerdiği ve dolayısıyla Anayasanın 138’inci maddesine aykırılık teşkil ettiği iddiaları kabul edilebilir değildir. Şöyle ki, ceza veya ceza yargılamasına ilişkin olarak yapılan değişikliklerin bazı hallerde soruşturulan ve kovuşturulan kişilerin durumunu etkilemesi kaçınılmazdır. Kişiye özel bir düzenleme olduğu izlenimi vermeden bir kanunda değişiklik yapmak için, hiç kimsenin soruşturulmadığı veya kovuşturulmadığı bir anı beklemek gerekir ki, böyle bir an mümkün değildir. Muhtemelen Teklifin görüşülme zamanından hareketle geliştirilen “kişiye özel düzenleme” görüntüsü, normun benzeri tüm durumları kapsamı ve kuralın uygulanmakla tükenen değil, aksine genellik, soyutluk ve süreklilik unsurlarını içerdiği aşikârdır. Bu nedenlerle Teklif ile öngörülen düzenleme “kişiye/kişilere özgülük” karakteri taşımamaktadır.

Teklif ile yeni bir dokunulmazlık alanının oluşturulmaya çalışıldığı, bir diğer ifadeyle soruşturulamaz ve kovuşturulamaz bir alan ve zümreye vücut verildiği iddiaları da doğru değildir. Şöyle ki, Teklife konu kişiler tarafından ifa edilen görevlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, ilgililer hakkında soruşturma veya kovuşturma yapılmasının Başbakanın iznine bağlanması, ifa edilen görevin gereğidir. Kaldı ki, halen yürürlükte bulunan 26'ncı maddede Milli İstihbarat Teşkilatı mensuplarının görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan ötürü haklarında cezai takibat yapılması Başbakanın iznine bağlanmışken yeni bir dokunulmazlık alanının oluşturulmaya çalışıldığı doğru değildir. Teklif, 5271 sayılı Kanunun yeni hükümleri karşısında duyulan değişiklik ihtiyacının gereğidir.

Geneli üzerindeki müzakerelerden sonra Teklifin maddelerine geçilmesi kabul edilmiştir.

Teklifin çerçeve 1'inci maddesi oyçokluğuyla aynen kabul edilmiştir.

2937 sayılı Kanuna geçici madde eklenmesi amacıyla Teklifin 1'inci maddesinden sonra gelmek üzere çerçeve 2'nci madde eklenmiş ve diğer maddeler buna göre teselsül ettirilmiştir. Soruşturma veya kovuşturmanın şarta bağlanıp da şartın gerçekleşmediğinin anlaşılması durumunda, şartın gerçekleşmesini beklemek üzere durma kararı ve şartın gerçekleşmeyeceğinin anlaşılması üzerine de düşme kararı, 5271 sayılı Ceza Muhakemeleri Kanununun 223'üncü maddesinin sekizinci fıkrası uyarınca verilir. Esasen bu hüküm doğrudan bahse konu değişiklik ile öngörülen soruşturma izni hakkında da uygulanabilir niteliktedir. Bu suretle 2937 sayılı Kanuna eklenen geçici madde ile yürürlük tarihinden önce 26'nci madde kapsamındakiler hakkında başlamış olan soruşturmalar ve kovuşturmalar hakkında intikal hukuku açısından doğabilecek duraksamalara açıklık getirilmesi sağlanmaktadır.

Teklifin çerçeve 2'nci maddesi, yapılan teselsül nedeniyle çerçeve 3'üncü madde olarak oyçokluğuyla aynen kabul edilmiştir.

Teklifin çerçeve 3'üncü maddesi, yapılan teselsül nedeniyle çerçeve 4'üncü madde olarak oyçokluğuyla aynen kabul edilmiştir.

Teklif, redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, Genel Kurula sunulmak üzere yüksek Başkanlığınıza saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
Ahmet İyimaya	Hakkı Köylü	Yılmaz Tunç
Ankara	Kastamonu	Bartın
(Toplantıya katılamadı)		
Kâtip	Üye	Üye
Harun Tüfekçi	Murat Bozlak	İlknur İnceöz
Konya	Adana	Aksaray
(Bu raporun özel sözcüsü)	(Muhalefet şerhim vardır)	
	(Son oylamada bulunamadı)	
Üye	Üye	Üye
Bülent Tezcan	Fehmi Küpçü	Hakan Çavuşoğlu
Aydın	Bolu	Bursa
(Muhalefifim, muhalefet şerhi eklidir)		

Üye <i>Mustafa Kemal Şerbetçioğlu</i> Bursa Üye <i>Oktay Öztürk</i> Erzurum (Muhalefet şerhim var) Üye <i>Celal Adan</i> İstanbul (Muhalefet şerhim var) Üye <i>Ramazan Can</i> Kırıkkale Üye Ömer Süha Aldan Muğla (Toplantıya katılamadı)	Üye <i>İsmail Kaşdemir</i> Çanakkale Üye <i>Recep Özel</i> Isparta Üye <i>Murat Başesgioğlu</i> İstanbul (Muhalefet şerhim var) (Son oylamada bulunamadı) Üye <i>Turgut Dibek</i> Kırklareli (Muhalefet şerhim vardır) Üye <i>Murat Göktürk</i> Nevşehir Üye <i>Dilek Akagün Yılmaz</i> Uşak (Muhalefet şerhim vardır) (Son oylamada bulunamadı)	Üye <i>Bilal Uçar</i> Denizli Üye <i>Bülent Turan</i> İstanbul Üye <i>Mevlüt Akgün</i> Karaman Üye <i>Ali Rıza Öztürk</i> Mersin (Muhalefet şerhim vardır) Üye <i>Ali İhsan Yavuz</i> Sakarya Üye <i>Ali İhsan Köktürk</i> Zonguldak (Muhalefet şerhim eklidir)
--	--	--

MUHALEFET ŞERHİ

ADALET KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Isparta Milletvekili Recep Özel’in Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve Adalet Komisyonu Raporuna yönelik karşı oy yazımızdır.

MİT Kanunu’nun mevcut 26. madde hükmü;

Cezai takibat izni;

Madde 26 - MİT mensuplarının, görevlerini yerine getirirken; görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan ötürü haklarında cezai takibat yapılması, Başbakan’ın iznine bağlıdır.

26. maddesinin değiştirilmesine ilişkin teklifte ise;

MİT mensuplarının veya **Başbakan tarafından özel bir görevi ifa etme üzere görevlendirilenlerin**, görevlerini yerine getirirken;

- Görevin niteliğinden doğan veya
 - Görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı
- ya da;

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 250. maddesinin birinci fıkrasına göre kurulan ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren suçları işledikleri iddiasıyla haklarında ancak Başbakan’ın izni ile soruşturulabilecekleri ifade edilmektedir.

Değişiklik teklifi ile;

1) MİT mensupları ve Başbakan’ın görevlendireceği kişilere her ne olursa olsun hangi suçu işlerse işlesin; dokunulmazlık güvencesi verilmektedir.

Dokunulmazlıkları kaldıracağı vaadiyle yola çıkan hükümet, yeni yeni dokunulmazlık alanları yaratıyor!

Teklifte göre düzenleme, açıkça Başbakan’ın görevlendireceği herhangi bir kişi için de açıkça dokunulmazlık sağlıyor.

Hatta öyle ki; örneğin, Başbakan’ın görevlendirdiği herhangi bir kişi, Cumhurbaşkanına suikast veya fiilî saldırıda bulunsan bile Başbakan izin vermedikçe yargılanamayacak, dokunulamayacak.

2) Teklif yasalarsa; yeni yeni faili meçhul cinayetler ortaya çıkacaktır.

Bir yandan, güya Ergenekon soruşturma ve kovuşturmalarında, Susurluk sürecinde gerçekleştirilen yasadışı görevlendirmelerin, sorgulandığını savunan hükümetin, Başbakan’ın bizzat görevlendireceği kişilerin işleyebileceği fevkalade ciddi suçlar için dahi yine Başbakan’ın soruşturma izni vermesini düzenleyen tasarımı yasalştırması, ciddi bir çelişki ve endişe kaynağı oluşturuyor.

3) Teklif, somut kişilere ve somut olaya özgü bir düzenlemedir.

Kişiyi özgü yasa olamaz.

Yasalar; genel, soyut ve objektif olmalıdır.

Teklif; yasaların, genel, soyut ve objektif olma ilkesine aykırıdır.

Teklifin getiriliş nedeni; açıkça Hakan Fidan’ın MİT mensubu olmadan önce yapmış olduğu görüşmeler nedeniyle işlediği iddia olunan suçlara ilişkin başlayan ve devam eden soruşturmadan kurtarmaktır. Şayet, MİT müsteşarı Hakan Fidan ve arkadaşları, CMK 250. maddesi kapsamındaki suçları işlediği iddiası ile İstanbul Özel Yetkili Savcısı tarafından şüpheli sıfatı ile ifadeye çağrılmaları nedeniyle haklarında soruşturma açıldığı öğrenilmeseydi böyle bir teklifin gündeme gelemeyeceği açıktır.

Hakan Fidan;

- 14.11.2007 tarihinde Başbakanlık Müsteşar Yardımcılığı'na atandı.
- 17.04.2010 tarihinde ise önce Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) müsteşar yardımcılığına,
- Daha sonra ise 27.05.2010 tarihinde MİT Müsteşarlığı'na atandı

Kamuoyuna yansıdığı kadarıyla Oslo görüşmeleri; 12-13.05.2010 tarihinde olmuş, ancak, PKK/KCK soruşturması kapsamında 13.01.2012'de gerçekleştirilen operasyonda BDP Diyarbakır İl Başkanlığı'nda yapılan aramalarda; MİT heyeti ile Sabri Ok, Murat Karayılan arasında yapılan ve Oslo görüşmelerini tamamlayıcı nitelikte olduğu öne sürülen toplantılara ait 12 adet ses kaydı ile Öcalan'ın KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı'na yazdığı 6'sı el yazısı olmak üzere 19 doküman bulunduğu basına yansımıştır.

Hakan Fidan; Oslo görüşmelerinde; “yaklaşık bir ay önce İmralı'da Sayın Öcalan'la bir araya geldik. Sayın Başbakanımızın özel temsilcisiyim.” diyor.

Savcının soruşturma dosyasında bulunan delillerin ne olduğunu bilmiyoruz, ancak, eğer Hakan Fidan'ın MİT Müsteşar Yardımcısı olmadan önce Başbakanlık Müsteşar Yardımcılığı'na yaptığı sırada İmralı'da Öcalan, yahut Ankara'da PKK-KCK mensupları ile yaptığı görüşmeler var ise bu halde, **suçun işlendiği tarih itibarıyla MİT Kanunu'nun 26. maddesinde yapılacak değişiklikten yararlanamaz.**

Dolayısıyla soruşturma dosyasının içerisinde yer alan delil durumuna göre **savcılık soruşturması; kanunda yapılacak değişiklikten etkilenecektir.** Zaten bu sebeple de getirilen düzenlemede yalnızca MİT yasasının 26. maddesi değiştirilmiyor aynı zamanda CMK 250. madde kapsamına giren, Hakan Fidan'ın MİT Müsteşar Yardımcısı olmadan önce -Başbakanlık Müsteşar Yardımcılığı'na yaptığı sırada- işlediği suçlar için de dokunulmazlık sağlama amacıyla “özel bir görevi ifa etmek üzere Başbakan tarafından görevlendirilen kişilerin” de dokunulmazlık kapsamına alındığı düzenleniyor.

Teklif yasalaştığında; MİT mensupları veya özel bir görevi ifa etmek üzere Başbakan tarafından görevlendirilen kişiler;

Suç işlemek amacıyla örgüt kurma-madde 220.

Suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama-madde 282.

Devletin birliğini ve ülke bütünlüğünü bozmak-madde 302.

Düşmanla işbirliği yapmak-madde 303.

Devlete karşı savaşa tahrik-madde 304.

Yabancı devlet aleyhine asker toplama-madde 306.

Askerî tesisleri tahrip ve düşman askerî hareketleri yararına anlaşma-madde 307.

Düşman devlete maddî ve malî yardım-madde 308.

Anayasayı ihlâl-madde 309.

Cumhurbaşkanı'na suikast ve fiilî saldırı-madde 310.

Yasama organına karşı suç-madde 311.

Hükümete karşı suç-madde 312.

Türkiye Cumhuriyeti hükümetine karşı silahlı İsyan-madde 313.

Silahlı örgüt-madde 314.

Silah sağlama-madde 315.

Suç için anlaşma-madde 316.

Askerî komutanlıkların gasbı-madde 317.

Yabancı hizmetine asker yazma, yazılma-madde 320.

Savaş zamanında emirlere uymama-madde 321.

Savaş zamanında yükümlülükler-madde 322.

Devletin güvenliğine ilişkin belgeler-madde 326.

Devletin güvenliğine ilişkin bilgileri temin etme-madde 327.

Siyasal veya askerî casusluk-madde 328.

Devletin güvenliğine ve siyasal yararlarına ilişkin bilgileri açıklama-madde 329.

Gizli kalması gereken bilgileri açıklama-madde 330.

Uluslararası casusluk-madde 331.

Devlet sırlarından yararlanma, devlet hizmetlerinde sadakatsizlik-madde 333.

Yasaklanan bilgileri temin-madde 334.

Yasaklanan bilgilerin casusluk maksadıyla temini-madde 335.

Yasaklanan bilgileri açıklama-madde 336.

Yasaklanan bilgileri siyasal veya askerî casusluk maksadıyla açıklama-madde 337.

Taksir sonucu casusluk fiillerinin işlenmesi-madde 338.

Devlet güvenliği ile ilgili belgeleri elinde bulundurma-madde 339.

Suçlarını işlediklerine dair kuvvetli suç şüphesinin varlığı halinde bile Başbakan izin vermedikçe soruşturulamayacaklardır.

Anayasamızın 2. maddesinde Türkiye Cumhuriyeti devletinin; demokratik, hukuk devleti olduğu yazılıdır, yine Anayasamız, kuvvetler ayrılığı sistemini benimsemiştir. Yürütmenin, yasamanın ve yargının yetki ve görevleri anayasada açıkça belirlenmiştir. Anayasanın 9. maddesinde egemenlik kapsamında yargı yetkisinin, bağımsız mahkemelerce kullanılacağı yazılıdır. Burada yargı yetkisinin, Başbakan tarafından kullanılacağına, yürütmenin işine gelmeyince yargının işine karışacağı yönünde hüküm yoktur.

Hukuk devletinde esas olan, herkesin hukuk önünde eşit muamele görmesi ve kim olursa olsun denetlenebilmesidir. Elbette bu noktada, yargı makamları da keyfi hareket edemez. Herkes gibi hakim ve savcılar da anayasa ve kanunlarla bağlıdır. Hukuk; siyasi, sosyal ve ahlaki durum ve gerekliliği beklemez. Hukuk, ayırım gözetmeksizin eşit şekilde herkese ve her olaya uygulanır. Ülkemizde herkesin, buna alışması ve bu durumdan tedirgin olmaması gerekir, önemli olan, hukukun evrensel ilke ve esaslarından ayrılmaksızın “hukuk devleti” ilkesinin hayata geçirilmesidir. Bu sebeple de, zorunlu haller dışında dokunulmazlıkların artırılması değil, azaltılması ve mümkün olduğu oranda tümü ile kaldırılması uygun olacaktır.

26. maddenin değiştirilmesine yönelik teklif, birkaç açıdan önem taşımaktadır;

1) Bu teklifle, başlamış ve halen yürüyen bir soruşturmaya müdahale edilmeye çalışıldığı ve dokunulmazlık oluşturmaya gayret edildiği açıktır. Görülmekte olan bir soruşturmaya açıkça müdahaledir. Anayasa’nın 138/3. maddesi hükmüne açıkça aykırıdır. Yetkisini, kötüye kullandığı veya aştığı ya da yetkisiz davrandığı iddia olunan bir kişi, elbette görevli ve yetkili Cumhuriyet Savcısı tarafından soruşturulabilmelidir. Bunun yargı vesayeti ile bir ilgisi de yoktur.

Kuvvetler ayrılığında ve demokratik hukuk devletinde olması gereken, yargı denetiminden hiç kimsenin ve hiçbir olayın muaf tutulmamasıdır.

Ayrıca 1982 Anayasası M.138/3'e göre, *“görülmekte olan bir dava hakkında yasama meclisinde yargı yetkisinin kullanması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz”*.

138/3 geniş ve amaca uygun yorumlandığında, **yürüyen bir soruşturma ve kovuşturmanın önüne geçilmesi sonucunu doğuracak bu usule ilişkin değişikliğin, Anayasa'ya aykırı olacağı ileri sürülebilir.**

2) Bu teklifte yer alan ve MİT mensubu dışında görevlendirilenlerin de (kanun teklifine göre, bu kişinin kamu görevlisi olma zorunluluğu bulunmamaktadır.); soruşturma iznine bağlı tutulmasıdır ki, şu an güncel olan meselede bu şekilde bir durumun olduğu böylece kabul edilmektedir. Ayrıca, bundan sonra MİT mensubu olmayanların da, MİT Kanunu'nda MİT mensuplarına tanınan yetkilerden de fazla ve hatta önceden de belli olmayan yetkilerle donatılmasına imkan tanınabilecektir. **Bu tür bir düzenleme tehlikeli sonuçlar doğuracaktır.** İdare hukukunda **yetkisizlik, esas olup, yetkili olmak, istisnadır.** Kimin ne yetkiye sahip olduğu, yasalarda mutlaka belirtilmelidir. Teklifte öngörülen görevlendirilmeler ise, görev ve görevden doğan yetkinin kullanımında; idare hukukunun temel prensibini ihlal etmektedir. Hukuk devletinde; bu şekilde ani refleks ve yargının yetkisini kısıtlamaya yönelik öneriler; olumsuz sonuçlar doğurur, hukukun evrensel ilke ve esaslarını ihlal eder.

3) **Usul, yani yargılama kurallarındaki değişiklikler geçmişe etkili uygulanmaz.** Özellikle, soruşturma ve kovuşturmayı daraltan düzenlemelerin; geçmişe etkili olmayacağı açıktır. **Çünkü bu soruşturma izinleri, geçmişe etkili olarak failin lehine uygulanabilecek ceza kanunlarından değildir.** Komisyonunda “bu değişikliklerin, geçmişe de etkili olacak şekilde mevcut soruşturmalara da uygulanacağına” dair bir önerenin komisyonun AKP'li üyelerinin çoğunluğu ile kabul edilmesi çok düşündürücüdür. Bu tür bir önerinin, hukuk sistematığına, hukukun evrensel ilke ve esaslarına aykırı olacağını söylemeye bile gerek yoktur. Çünkü **başlayan bir soruşturma için geriye dönük izne ihtiyaç yoktur. Teklif, henüz başlamamış soruşturmalara uygulanacaktır.**

4) Söz konusu teklifte; sadece soruşturma yapılmasına dair iznin öngörüldüğü, fakat kovuşturma, yani dava açılması için bir izne yer verilmediği görülüyor. Buna göre, bu teklif yasalastığı takdirde, yeni 26. madde uyarınca yalnızca soruşturma açmak için izne ihtiyaç olacak, bunun dışında dava için yeni izne ihtiyaç duyulmayacaktır.

Elbette bu tür müdahaleler, yargının etkinliğini ve hukuk devletinin vazgeçilmezi olan hukukilik denetimine yeni bir istisna getirecektir. Teklifte, esas itibarıyla özel yetkili hakim ve savcıların yetki ve uygulamalarından duyulan rahatsızlıklara ve hukukun evrensel ilke ve esaslarına yönelik yeni düzenlemeler önerilmemektedir. Sadece somut kişi ve somut olaya yönelik yeni yasalaştırma çabası gündeme taşınmıştır. Bu isabetli değildir, özellikle, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen CMK M.250/3'e eklenen ters istikametteki düzenleme karşısında bu yeni öneri çelişki oluşturabilecektir. Yasa teklifi, sadece soruşturmaları kapsadığı açık olduğu halde verilen önergede bu değişikliğin, mevcut soruşturma ve kovuşturmalar için de uygulanacağı öngörülmüştür. Bu bir çelişkidir.

5) Teklif metninden; **görevinden emekli olanların kapsam dışı olduğu anlaşılmaktadır.** Bütün bu nedenlerle; AKP'nin sunduğu teklif, eski MİT mensuplarını kapsamayacağı açıktır.

6) MİT Kanunu'nun 26. maddesindeki değişiklik teklifi, panik hüküm niteliği taşımakta olup mevcut zor durumdan kurtulmayı amaçlamaktadır.

7) Teklif, tam olarak, kişiye özel yasal düzenleme yapılamayacağına ilişkin genel hukuk kaidesinin ihlalidir.

8) Başbakan, yürütme içinde bulunmaktadır. Taraftır. Hukuk sistemimizde cumhurbaşkanına bazı suçlar bakımından izin yetkisi veren düzenlemeler bulunmakla birlikte cumhurbaşkanının tarafsız olması gereği nedeniyle bu durum tolere edilebilmektedir. Kaldı ki bu haller son derece sınırlıdır. Yine benzer hal, adalet bakanı için de geçerlidir. Kaldı ki Adalet Bakanı'na verilen izin yetkisi de, yürütme içinde yer alması bakımından tartışılmaktadır.

Başbakana verilen yetki, MİT'in doğrudan Başbakana bağlı olmasının bir sonucu ise de, bir hukuk devletinde;

Kendisine doğrudan bağlı bulunan bir kurumla ilgili olarak kurum mensuplarının işlemesi muhtemel suçlar bakımından soruşturma izni yetkisinin tanınması kabul edilemez. Zira bu hal kayırmacılığa dönüşebilir.

Benzer bir durum 4483 sayılı Yasa bakımından bazı memur suçları için de öngörülmüş olmakla birlikte bir yandan bu kanun zaten eleştirilmekte olup diğer yandan bu kanun tüm suçları kapsamamaktadır.

9) MİT Kanunu'nun 26. maddesindeki değişiklik teklifi ile; MİT mensubu olsun olmasın, Başbakan tarafından “özel bir görevi ifa etmek üzere görevlendirilen” diye bir kavram/mevki yaratılmaktadır, özel yetkili hakim ve savcılardan sonra özel yetkili ve görevli kişiler türetilmektedir.

Teklif ile sadece MİT mensupları değil, Başbakan tarafından özel bir görevi ifa etmek üzere görevlendirilenler bakımından da izin yetkisi Başbakana verilmektedir. Bu, amacı aşan bir düzenlemedir.

Bu düzenleme, devlet mekanizması içinde yer almayan kişilere gayri kanuni görevler verilmesine meşruiyet kazandırmaktadır. **Bu düzenleme ile yeni yeni faili meçhuller, gayri meşru işler dönemi başlayacaktır.**

Bu ibare ile Başbakana, herhangi bir iş sınırlaması dahi olmaksızın yeni bir görevlendirme yetkisi verilmektedir. Bu açıdan bakıldığında, bu düzenleme ile Başbakan, daha evvel kanunlarda bulunmayan yeni bir yetkiyle donatılmaktadır. Bu teklif, Başbakan'ın yetkisini olağanüstü genişletmekte, yargı organı üzerine çıkarmakta ve hesap vermez bir yürütmenin oluşmasına sebebiyet vermektedir. Bu yönüyle teklif, Anayasa'da düzenlenen kuvvetler ayrılığı ilkesine de aykırı olacaktır.

10) Bir kere Başbakan bir kişiyi, hangi özel görevi ifa etmek için görevlendirecektir? Özel “görevinin” ne olduğu belirsizdir. Hukuk devletinde bir kişi, suç işlemek amacıyla görevlendirilebilir mi? Kavram belirsiz olup zamanla dokunulmaz bir grubun ortaya çıkmasına sebebiyet verecektir. Salt hukukçu bakış açısıyla ve herşeyin hukuka göre işlediği bir düzende Başbakan dahil kimsenin, suç işleme görevi veremeyeceği, verilen böyle görevlerin kendiliğinden hukuka aykırı olacağı açıktır.

Ancak yapılmak istenilen düzenleme bu şekilde görevlendirilenler ile MİT mensuplarına, son derece geniş bir soruşturulamazlık zırhı getirmektedir.

Bu gibi personelin özel bir soruşturma usulüne tabi kılınmasının, devlet sırları vs gerekçelerle uygun bulunması halinde dahi, yapılmak istenilen düzenleme, bu gibi özel bir usul değil, adeta soruşturulamazlık öngörmektedir.

11) “Görevin niteliğinden doğan” ibaresi belirsizdir, sübjektiftir. Bir hukuk devletinde kabul edilemez. Keza “görevin ifası sırasında işlenen suç” ibaresi için de, benzer hususlar geçerlidir. Söz konusu ibareler adeta bazı hallerde bazı kişilere suç işleme yetkisi vermektedir. Uygulamada denetlenebilir olmaktan çıkan bir zümrenin oluşmasına sebebiyet verebilecektir.

12) PVSK’da yapılan ve polise hedef gözetmeksizin ateş etme yetkisi veren düzenlemenin Anayasa’ya aykırı bulunarak iptal edildiği hatırlatılmalıdır.

13) Başbakan’ın özel bir görevi ifa etmek üzere görevlendirdiği kişinin kim olduğu ve bu kişide aranan özelliklerin neler olduğu belirli değildir. Kimler, özel görevli ve yetkili olabilecektir? Bu kişi, MİT mensubu mu? Memur mu? Kamu görevlisi mi? Yoksa herhangi bir kişi mi? Yaşı kaç? Tahsili ne? Teklif metnine göre Başbakan, istediği herhangi bir kişiyi, istediği herhangi bir iş için özel olarak görevlendirebilecektir.

Ayrıca CMK’nın 250. maddesine atıf yapılmak suretiyle, sanki bu kişinin CMK 250. madde kapsamındaki fiilleri de kapsayan bir nevi görev alabileceği kabul edilmiştir. Söz konusu kişilerin özel yetkili ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren suçlar bakımından ise (“ya da” ibaresi nedeniyle) görevin niteliğinden doğsun doğmasın ya da görevin ifası sırasında işlenmiş olsun olmasın tümüyle Başbakan’ın iznine bağlanması amacı aşan bir düzenlemedir. Bir hukuk devletinde kabul edilemez.

14) Teklif edilen düzenleme, yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, soruşturmayı zorlaştırmak bir yana, soruşturma izni verilmesi halinde dahi, soruşturulan kişiye “Başbakan emriyle görevlendirilmiş” şeklinde bir zırh sağlamaktadır. Bu zırhın hukuki olmadığı söylenebilirse bile psikolojik olduğu kabul edilmelidir. Böyle bir düzenleme, soruşturmayı yürütenler üzerinde önemli bir psikolojik baskı yaratacaktır.

Sonuç olarak bu kanun teklifi ile yürütmenin içinde yer alan Başbakan’a ne idiği belirsiz bir özel görevi ifa etmek üzere ne idiği belirsiz bazı kişilere önceden sınırları belirsiz bir yetkilendirme ve görevlendirme hakkı ve yetkisi verilmektedir. Başbakan’a kendi özel örgütünü oluşturma yetkisi veren bir yasa teklifidir. Hukukla uzaktan yakından hiçbir ilgisi ve alakası olmayan bu kanun teklifi, Adalet Komisyonu’na getirilişi, komisyon üyelerine dağıtımı, komisyonun toplantıya çağırılması, Adalet Komisyonu’nda görüşülmesi yönlerinden Meclis İçtüzüğü hükümlerine aykırı olduğu gibi içeriği bakımından da Anayasamıza, özellikle 2. maddesindeki hukuk devleti ilkesine, kuvvetler ayrılığı ilkesine ve Anayasa’nın 138/3. maddesi hükümlerine açıkça aykırıdır. Anayasa’ya aykırılığı açık olan bu teklifin TBMM Başkanlığı tarafından geri çevrilmesi zorunluluk iken Adalet Komisyonu’na sevk edilip görüşülmesi de usul ve esastan aykırılıktır.

Saygı ile sunulur.

15.02.2012

Ali Rıza Öztürk

Mersin

Ali İhsan Köktürk

Zonguldak

Turgut Dibek

Kırklareli

Dilek Akagün Yılmaz

Uşak

Bülent Tezcan

Aydın

MUHALEFET ŞERHİ

İstanbul Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısının bir soruşturma kapsamında Milli İstihbarat Teşkilatı yetkililerini ifadeye çağırmasıyla başlayan ve kurumlar arası krize dönüşen bir süreç yaşanmıştır.

Yaşanan yargı sürecine, yürütme organı müdahil olmuş ve bir kanun teklifiyle konu yasama organının huzuruna gelmiştir.

Aşağıda arz edeceğimiz nedenlerle söz konusu kanun teklifine ve komisyon raporuna muhalifiz.

I. İÇTÜZÜK HÜKÜMLERİ AÇISINDAN:

Isparta Milletvekili Sn. Recep Özel'in; Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi 10.02.2012 tarihinde Meclis Başkanlığına verilmiş ve aynı gün komisyon üyelerine dağıtımı yapılmıştır. 10.02.2012 Cuma günü saat 18:00 sularında milletvekilleri ofisine ulaşan teklif 14.02.2012 günü saat 14:30 da yapılan komisyon toplantısı gündemine alınmıştır.

a) Meclis İç Tüzüğü 40. Maddesi, “Başkanlığa sunulan teklifler derhal Başbakanlığa gönderilir” hükmünü içermektedir.

Teklif Başbakanlığa gönderilmiş midir? Başbakanlık ilgili kurum ve kuruluşlara dağıtım yapmış mıdır? Kurum ve kuruluşların teklif hakkındaki görüşleri toplanmış mıdır? Bu görüşler sonucu teklifin uygun bulunup bulunmadığı belli değildir.

b) Teklifin Havalesi eksik yapılmıştır.

Anayasaya aykırılık iddiaları ileri sürülmüştür. Bu nedenle Anayasa Komisyonunun görüşü alınması gerekmektedir.

1983 tarih ve 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu Plan ve Bütçe Komisyonu dahil, Dışişleri, İçişleri ve Milli Savunma komisyonlarında görüşülmüştür.

Bu kanunda 2005 yılında yapılan değişiklikte, Adalet Komisyonu dışında İçişleri (asıl komisyon) ve Bayındırlık, İmar ve Ulaştırma Komisyonu'nda da görüşülmüştür.

Dolayısı ile değişiklik teklifinin sadece Adalet Komisyonunda görüşülmesi İç Tüzük Hükümlerine uygun değildir.

c) Ortada bir mahkeme kararı da olduğundan, Anayasa'nın 138. Maddesi tamamen gözden kaçırılmıştır.

II. KANUN TEKLİFİNİN İÇERİĞİ BAKIMINDAN:

Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununun 26. Maddesi, MİT Mensupları hakkında cezai takibat yapılmasını Başbakanın iznine bağlamıştır.

C.M.K 250. madde de, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Askeri Mahkemelerde yargılanacak kişiler istisna tutulmuştur.

Bu hükümler karşısında bir düzenleme eksikliğinden bahsetmek mümkün değildir. Zaten teklif sahibi de bir norm boşluğundan ziyade, yorum farkından dolayı teklif verdiğini ifade etmiştir.

Kanunların öncelik sırasında ve yorumlanmasında bir yanlışlık olursa, yargı kendi iç dinamiğinde bunu düzeltebilir. Keza Adalet Bakanlığı da düzenleyici işlemlerle bu yorum farklılıklarını giderebilir.

Her yorum farkı için yasa yapmaya yeltenmek savunulamaz.

Yine teklifte “Başbakan tarafından özel bir görevi ifa etmek üzere görevlendirilenler” ibaresinin hiçbir hukuki referansı ve kanun yapma teknikleriyle bağdaşır tarafı yoktur.

Bir hukuk devletinde Başbakanlara bu denli bir yetki ve sorumluluk vermek düşünülemez.

Keza, C.M.K 250. Maddesinde sayılan suçlar, Vatana İhanetten başlayıp, Devlet Sırrı, Casusluk, Anayasal nizama karşı suçlar gibi çok ağır suçlardır.

Bu düzenleme Başbakanlara ağır bir sorumluluk yüklemekte, aydınlanamayan, faili meçhul kalan her olayda bütün dikkatlerin bu makama çevrilmesine yol açacaktır.

Bu krizin bizce en önemli tarafı ve yarattığı tahribat M.İ.T. hakkında basında yer alan iddialardır.

K.C.K. 'ya ilişkin M.İ.T.'e isnat edilen iddialar bütün tartışmaları gölgede bırakacak niteliktedir.

Milli İstihbarat Teşkilatı, İmparatorluktan Cumhuriyete intikal eden, Ülke ve Millet bütünlüğümüze, varlığımıza, bağımsızlığımıza Anayasal düzenimize karşı içten ve dıştan gelebilecek tehditlere karşı, milli güvenlik istihbaratını oluşturmakla görevli bir devlet kurumudur.

Bir süredir Devlete ve Kurumlarına sinsi bir saldırı söz konusudur. Ülkemizde ve yakın coğrafyamızda yaşanan olağanüstü gelişmeler karşısında, kurumlarımızın Hukuk Devleti ilkelerine bağlı, demokratik, saygın ve güvenilir bir konumda olmaları son derece önemlidir.

Milli İstihbarat Teşkilatının en kısa sürede ve net bir şekilde bu iddiaları cevaplaması gerekir.

Bunun yolu M.İ.T. mensuplarının yargıya gitmelerini engellemek değildir.

Özetle ifade etmemiz gerekirse:

Bu konuda başlatılmış bulunan yargı süreçlerine müdahale etmemek ve Milli İstihbarat Teşkilatı mensuplarına, kurumun saygınlığına ve güvenilirliğine gölge düşürecek her türlü iddiadan kurtulması için fırsat tanımaktır.

Yasa teklifi bu amaca hizmet etmemekte, aksine kurumlar arası çatışmayı arttırmaktadır.

Bu nedenle söz konusu teklife ve komisyon raporuna muhalifiz.

Saygılarımızla.

Celal Adan

İstanbul

Oktay Öztürk

Erzurum

Murat Başesgioğlu

İstanbul

MUHALEFET ŞERHİ

ADALET KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

01.11.1983 tarih ve 2937 sayılı “Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilat Kanunu”nda değişiklik yapılmasına ilişkin kanun teklifi hakkındaki muhalefet şerhim aşağıda belirtilmiştir.

Bilgilerinize saygılarımla arz ederim.

Murat Bozlak

Adana

Kanun teklifinin temel amacı MİT Müsteşarı Sayın Hakan FİDAN ve arkadaşları hakkında İstanbul Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı tarafından başlatılan soruşturmadan, soruşturulması istenen MİT Müsteşarı ve arkadaşlarını kurtarmaktır.

1. Tamamen bu amaca yönelik olarak verilen kanun teklifi kişiye özel bir kanun teklifi olup Ceza Hukuku’nun temel ilkelerine açık aykırılık teşkil etmektedir. Ceza Hukuku’nda kişiye özel kanun olmaz. Kanunlar genel ve objektif olmak durumundadır.

2. Kanun Teklifi ile esas itibarı ile Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu’nun 250 nci maddesindeki hüküm değiştirilmek istenmektedir. Ancak bu değişiklik Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu üzerinden değil 2937 sayılı Özel Yasa üzerinden yapılmak istenmektedir.

Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu genel bir kanundur. 2937 sayılı Yasa ise ona göre özel olan bir kanundur. Genel kanun ile özel kanun arasında çelişki var ise özel kanun uygulanır. Bu Ceza Hukuku’nda genel bir kuraldır. Ancak; yasa koyucu bilerek genel kanun ile özel kanun arasında çelişki yaratamaz. Bu hukuken sakıncalı ve sakat bir yaklaşımdır. Kanun yapma tekniğine aykırıdır.

3. Kanun Teklifi ile bir usul hükmü değiştirilmek istenmektedir. Bir Ceza Hükmü değişikliği yapılırsa ve bu değişiklik sanıklar lehine ise geriye yürütülebilir. Ancak; Usul Hükümünde yapılan değişiklikler geriye doğru yürütülemez. Dolayısıyla Kanun Teklifi kabul edilse dahi başlamış olan soruşturmayı durdurmaz ve soruşturmada başa dönülmez.

4. Soruşturmaya uğrayan kişi veya kişileri soruşturmadan kurtarmaya çalışmak, yakalanmalarını engellemeye çalışmak Türk Ceza Kanunu’nun 283 üncü maddesine göre suç teşkil etmektedir. Yasa Teklifi Türk Ceza Kanunu’nun 283 ücü maddesini ihlal edici niteliktedir.

5. Kanun Teklifi ile Sayın Başbakan’a tanınmak istenen, özel bir görevi ifa etmek üzere kişi veya kişileri görevlendirme yetkisi hukuken son derece sakıncalı ve istenildiği zaman kötüye kullanılabilecek olan sıkıntı yaratacak bir yetkidir. Hukuk Devleti’nde hiçbir makama böyle bir yetki verilemez.

6. MİT Müsteşarı ve arkadaşlarını Kürt Sorununun demokratik çözümü için yürüttükleri çalışma, bağlı bulundukları üst mercilerin talimatları ve görevlendirmeleri doğrultusundadır. Bunun suç olduğunu söylemek abesle iştigaldir. Ne yazık ki Cumhuriyet’in kuruluşundan bu yana resmi devlet ideolojisini korumak, muhalifleri susturmak amacıyla kurulan Özel Yetkili Mahkemeler sürekli problem ve sorunların kaynağı olmuştur.

İstiklal Mahkemeleri, Yüksek Adalet Divanı, Sıkıyönetim Mahkemeleri, Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri hiçbir dönem demokrasimize katkı sunmamışlardır. Yargı bağımsızlığı ve Hukuk Devleti İlkeleri bu mahkemelerin varlığı nedeni ile sürekli zedelenmiştir. Bu mahkemeler toplumu derinden sarsan kararlara imza atmaktan başka bir şey yapmamışlardır.

Şeyh Sait ve arkadaşlarının, Seyit Rıza ve arkadaşlarının, Adnan Menderes ve arkadaşlarının, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idam kararlarını bu mahkemeler vermişlerdir.

Bugünkü krizin kaynağı da bu mahkemelere ve bu mahkemeler nezdinde çalışan Cumhuriyet Savcılarına tanınan çok özel yetkililerdir.

Yapılması gereken tek şey; Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu’nun 250, 251 ve 252 nci maddeler ile kurulan Özel Yetkili Mahkemeleri ortadan kaldırmaktır.

ISPARTA MİLLETVEKİLİ RECEP ÖZEL’İN
TEKLİFİ

**DEVLET İSTİHBARAT HİZMETLERİ VE
MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI KANUNUNDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN
TEKLİFİ**

MADDE 1- 1.11.1983 tarihli ve 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununun 26 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Soruşturma İzni

MADDE 26- MİT mensuplarının veya Başbakan tarafından özel bir görevi ifa etmek üzere görevlendirilenlerin; görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı ya da 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 250 nci maddesinin birinci fıkrasına göre kurulan Ağır Ceza Mahkemelerinin görev alanına giren suçları işledikleri iddiasıyla, haklarında soruşturma yapılması Başbakanın iznine bağlıdır.”

MADDE 2- Bu Kanun hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ADALET KOMİSYONUNUN KABUL
ETTİĞİ METİN

**DEVLET İSTİHBARAT HİZMETLERİ VE
MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI KANUNUNDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN
TEKLİFİ**

MADDE 1- 1/11/1983 tarihli ve 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununun 26 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Soruşturma izni

MADDE 26- MİT mensuplarının veya Başbakan tarafından özel bir görevi ifa etmek üzere görevlendirilenlerin; görevlerini yerine getirirken, görevin niteliğinden doğan veya görevin ifası sırasında işledikleri iddia olunan suçlardan dolayı ya da 5271 sayılı Kanunun 250 nci maddesinin birinci fıkrasına göre kurulan ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren suçları işledikleri iddiasıyla, haklarında soruşturma yapılması Başbakanın iznine bağlıdır.”

MADDE 2- 2937 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla hâlen devam eden soruşturma ve kovuşturmalar hakkında da 26 ncı madde hükümleri uygulanır.”

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

